

retningers Intensitet — om jeg maa bruge dette Udtryk — der i de forskjellige Ministerier kunne hvile i de forskjellige Personers Hænder, hvorom her er Spørgsmaal; men jeg holder fast ved, at alle Ministerierne maae stille det som deres Opgave, at concentrere Arbejdet saa meget som muligt paa faa Hænder, og, forsaavidt Forretningernes Bønselighed ikke hindrer en saadan Forening af en større Arbeidsmaasse paa enkelte Hænder, maa man, ved at den sidstnævnte Vel at see at komme til det Resultat, at Staten benytter Arbejdskræften i saa vidt et Omfang, som Forholdene tillade, føre Administrationen ud derfra. Jeg troer ogsaa, at der gennem disse forskjellige Hensyn vil fremgaae en Slags Lighed, som kan retfærdiggjøre, at man sætter gennemgaaende Gagefætter for de omhandlede Personer, og at det slet ikke kan være nødvendigt at foretage en Afveining efter Forretningernes Bønselighed, der skulde føre til forskellige Gagebestemmelser, f. Ex. for Contoirchefer, Fuldmægtige, Cancellister o. desl. Desuden vilde Udførelsen af en saadan Regulering idetmindste være forbunden med saa overordentlige Bønseligheder, at jeg ikke indseer, hvorledes det skulde være muligt at gennemføre den. Naar det fra en æret Talers (Krabbe) Side er yttret, at der skulde være et Ministerium, i hvilket Personalet ikke skulde finde sig tjent med en Lov som den, der her foreligger, da troer jeg, at det maa være noget ganske Gnestaaende, og at det maa være Noget, der navnlig knytter sig til det af ham berørte Factum, at de yngre Mænd under dette Ministerium maaftøe raskere gaae over i andre Livsstillinger, og at de saaledes allerede i en yngre Alder træde ud af deres Stilling i Ministeriet. Naar det er Tilfældet, have de jo i denne Retning en Fordeel, og skulde det ogsaa være, at de i anden Retning fandt sig mindre heldigt stuerede, da troer jeg ikke, at det er Noget, Loven skal gaae ud fra, men at den skal gaae ud fra, hvorledes Forholdene stille sig i deres Almindelighed i den Sphære, den beskæftiger sig med, og efter Alt, hvad jeg har kunnet erfare, er det den almindelige Anskuelse, at de omhandlede Embedsmænd ville føle sig beroligede, naar en Lov som den, der her foreligger, maatte vinde Legislaturens Bifald.

Den vil være en Opmuntring for den unge Mand til at blive i en saadan Stilling og hellige Staten sine Kræfter ad den Vel, han er slaaet ind paa. Den vilde tillige bane Veien til, at de ældre Embedsmænd, der have maattet lide en Standsning, med Hensyn til deres Embedsstilling, kunde komme under bedre Vilkaar, som ogsaa kunde være billigt navnlig med Hensyn til den Tid, i hvilken de have tjent. Jeg kan derfor ikke Andet, end nu, ligesom ved de tidligere Behandlinger af denne Sag, i Særdeleshed med Hensyn til de Embedsmænd, som omhandles i §§ 3, 4 og 5, ønske, at denne Lov maatte vinde Rigsdagens Bifald.

Justitsministeren. Det forholder sig saaledes som en høitæret Landssthingsmand (Krabbe) har bemærket, at enkelte Embedsmænd under Justitsministeriet ville komme i et eget Forhold ved denne Lov, naar man ikke tillige tænker sig en vis Omregulering af Posterne i et Par af Justitsministeriets Contoirer. Disse Embedsmænd ere nemlig Fuldmægtigerne og Cancellisterne i de 2 saakaldte Expeditioncontoirer i Justitsministeriet. Det er noksom bekendt, at saavel det forrige danske Cancellie, som ogsaa Justitsministeriet har gjort og maa nødvendigt gjøre temmelig store Fordringer til de unge Mennesker, der ønske at indtræde i denne Deel af Regjeringen som Arbejdere, idet man navnlig fordrer, at de have bestaaet fuldstændig juridisk Examen med bedste Charakter. Paa Grund heraf er det vistnok i høi Grad billigt, at de, om de end ikke komme i en bedre Stilling, end de, der ere i en lige Stilling i de øvrige Ministerier, dog ikke komme i en ringere. For Tiden troer jeg ikke, at de ere i en virkelig bedre Stilling end ligestillede Embedsmænd i andre Ministerier. Det er vel saa, at der i det første Expeditioncontoir er ansat 1 Cancellist med 800 Rbd., 1 med 600 Rbd. og 1 med 500 Rbd., og forsaavidt har maaftøe den Cancellist, som har 800 Rbd., en højere Gage end Cancellisterne have andre Steder. Det er mig for Resten ikke videre bekendt, hvorledes Forholdene stille sig ved Sammenligningen med andre Contoirer; men det maa bemærkes, at i disse Expeditioncontoirer befinder der sig, saavidt jeg veed, langt flere Volontærer, end i de øvrige Con-